

« дихме му списокъ вашего писма, въ кое го
 « молимъ да ся постараетъ за открытіе Шиншано-
 » вой грамоты даденной Рыльскому Мѣнастырю.
 « Сжщо писахмѣ въ Карлово до Райна Попови-
 « ча и въ Свищовъ Архимандр. Неофиту и Вас-
 « кидовичу. Райна Попова ный молиме, споредъ
 « желаніе ви, да ся потруди и узнай въ Жерав-
 « на за тамешны пергаменты. Ный поржчяхме
 « сичкимъ колькото могатъ да ся постараятъ
 « распытати за сички рѣкописы, памятницы и
 « пѣсни. Преди нѣколко мѣсяцы молихмѣ Г. Ки-
 « пилевскаго да пише въ Парижъ за българска
 « рѣкописъ за коя воспоминава Карамзинъ на 336
 « стр. 1 тома. Като испратихмѣ списокъ Ваше-
 « го писма до Арх. Неофита, го молихмѣ добре

Като ся исполнилъ труда О. Неофитъ върнался въ Габрово, а таблицы и Грамматика му. Мустаковы испроводили въ Крагуевецъ за да ся печататъ; дѣто ги и напечатали въ 1835 год. и излѣзли по сжжпи, нежели въ Типографія Пещскаго университета въ Венгріи. Отецъ Неофитъ въ посвятительно си писмо отдалъ сички похвалы само на Мустаковы; отъ тука можемъ заключи, че, върно тои не је зналъ за голѣмы пожертвованія на Г. г. Ювчова, Априлова и Палаузова.

На мѣсто О. Неофита, когото, Г. г. Стоянъ и Вѣлко Чалжковы повикали въ Пловдивъ, за да направи подобно Габровскому училищу, поставилъ въспитаникъ му; нъ него Палаузовъ и Априловъ повикали въ Одессу изъ двѣ год. за да ся усъвършенствува въ наука си.